

Tewaterlating achtriemsgiek „UTRECHT“

Zelden waren voor een tewaterlating zoveel Viking-leden naar het botenhuis gekomen, als op de gedenkwaardige 19e september 1964.

En toch, zoals voorzitter Mr. ten Have in zijn welkomstwoord opmerkte, gold dit niet de tewaterlating van een werkstuk uit de handen van bootman Slegtenhorst, noch de doop van een *nieuwe* boot.

De voorzitter refereerde in het kort de voorgeschiedenis van de koop van deze 2e-hands Acht, zoals die reeds in het augustus-nummer van Viking-Nieuws is vermeld, n.l. hoe bij de voorbereiding van het 50-jarig bestaan van Viking in 1956 het plan rees, om door leden — en oud-leden een Acht aan de vereniging aan te bieden. De actie leverde niet voldoende geld op voor de grote uitgave en daarom werd in 1961 bij de viering van het 55-jarig bestaan de actie voortgezet. Het bestuur ging toen zelfs over tot bestelling van een nieuwe Acht bij de fa. Hex, maar mede in verband met de grote uitgaven voor de modernisering en uitbreiding van het botenhuis kon uit de algemene inkomsten niet het ontbrekende bedrag voor de aanschaf van deze Acht worden opgebracht. De bestelling werd dus op de lange baan geschoven en de leden schenen hierin te berusten, mede omdat niemand een oplossing zag voor het probleem van het uitbrengen van het bijna 20 m lange gevaarte, behalve dan door het bouwen van een aparte (dure) loods.

Plotseling deed zich toen bij De Maas de gelegenheid voor, om 'n aldaar weinig gebruikte Acht op een niet onvoordelige wijze over te nemen. Onze bootman bevond de boot na inspectie in goede

conditie en zo werd tot koop besloten. Enerzijds, aldus de voorzitter, kan men het verdrietig vinden, dat het geen nieuwe Acht is, doch anderzijds moet men ook hier bedenken, dat het betere vaak de vijand is van het goede. Een berwaar is wel, dat de boot niet demonstabel is, hetgeen beperkingen oplegt bij het transport naar wedstrijden.

Een pluspunt is daarentegen weer, dat er nu ook nog geld in het jubileumfonds over was voor de aanschaf van tien nieuwe spruce-wedstrijdriemen¹⁾. Deze riemen zijn niet in eerste instantie bestemd voor gebruik in de Acht, maar in de gladde wedstrijdviervieren.

Al deze factoren afwegende, was spe. bijzonder verheugd, dat Viking thans een Acht rijk is. Voor een roeivereniging is een Acht een soort status-symbool, dat een magische aantrekkingskracht op vele roeiers(sters) heeft.

De komst van dit status-schip brengt uiteraard enige ruimte-problemen met zich mee, maar, deelde de voorzitter luchtig mee, die hebben we voorlopig maar opgelost door een aantal wedstrijdboten in de hanebalken van het botenhuis te hangen. Hoe dat in het wedstrijdseizoen moet worden opgelost, zien we dan wel weer.

De voorzitter bracht vervolgens dank aan de bootslieden, die een vernuftig afneembaar draaijuk op de nieuwe oefenbak hadden geconstrueerd, dat bij een generale repetitie had bewezen het uitbreng-probleem op even doeltreffende als simpele wijze te hebben opgelost.

Spe. deelde mede, dat een ploeg veteranen-roeiers de boot zou intoeien en verzocht daarna Jeanette de Groot de

De grootste grammefoon-
platenzaak van
Midden-
Nederland

★
**De
Discus**

Gespecialiseerd in
grammeofonplaten
en grammofoons

Minsbroederstraat 25 - Utrecht
Tel. 15070

naam van de Acht te willen onthullen. Na het wegtrekken van de vlag verschoen de simpele naam „Utrecht“.

Iedereen vergaapte zich uiteraard vervolgens aan de wijze, waarop „het ding“, kundig aan de teugel gehouden door Jacob, het achterschip van de Acht waterinwaarts deed drijven en vervolgens vlot het gehele schip langzij bracht. Het kritieke moment was even het affichten van de boot van het juk, maar daarna was het voor de bemanning „comme toujours“. Onder luid applaus richtte de Acht, bemand door de heren: Mr. B. L. ten Have, Drs. Ch. F. v. d. Schoot, Drs. E. H. de Nooy, Dr. J. L. Talen, W. J. Slaterus, H. Hagen, H. van Drogenbroek en S. R. B. Muijs voor het eerst z'n koers naar het Merwedekanaal.

Proficiat „Viking“!
Proficiat „Utrecht“!

¹⁾ Zie voor de bestemming van het restant van het fonds elders in dit nummer, Red.

Foto welwillend afgestaan door het dagblad „Het Vrije Volk“

